

Сега да видимъ що ставаше въ това време около самия Плевень.

Идванъето на генерала Тотлебена съставлява послѣдния периодъ отъ Плевненската трагедия, свършена съ побѣдоносното разгърмяване и плѣняване на Османовата войска. Поченъла са нова работа; разни генерали бѣхъ надигали по напредъ какви не щещъ укрѣпления; но тѣ излѣзли ненужни и са развалили.*) Поченъло са около Плевень издиганъето на единъ обръчъ отъ траншеи и укрѣпления, отъ които всеко си имало мѣстото; сега нѣмало нищо случайно, нищо прибързано. Но и турцитѣ не дрѣмяли. Генералъ Тотлебенъ повтарялъ нѣколко пѣти, че за него е честь дѣто има да са бори съ такъвъ неприятель.

Генералъ Тотлебенъ посветилъ старанията си да расположи батареитѣ си на мѣста удобни, така що да могатъ да причиняватъ вредъ неприятелю, а не както по-напредъ. На батареинитѣ командири той заповѣдалъ да не смѣятъ да гърмятъ, ако не имъ са даде заповѣдъ за това. Една отъ най-голѣмитѣ грѣшки на генерала Зотова и Криденера били дѣто тѣ натрупвали войскитѣ си на едно мѣсто, а задъ тѣхъ неоставалъ резервъ, отъ странитѣ било праздно.***) Тѣ зели таково положение, въ което всичко било противно на военната наука; всички войски испълнявали аван-постна служба. Рекогносцировочни войски имали твърдѣ малко; а отрядитѣ били настанени сѣкашъ нарочно подъ самитѣ турски коршуни и гранати.***) Генералъ Тотлебенъ скоро поправилъ всички тѣзи погрѣшки: разредилъ войскитѣ на аванпоститѣ, намалилъ дежурнитѣ а усилилъ рекогносцировкитѣ. Рекогносцировки поченъли да са правятъ дору и нося,

*) Годъ войны. Т. I. стр. 250.

**) Годъ войны. Т. I. стр. 151.

***) Годъ войны. Т. I. стр. 151.